

Klasse

VOOR OUDERS

Mick staat alleen op de speelplaats. Scheelt er iets of is ze gewoon even graag alleen? *Luc* heeft voor de vierde keer op rij zijn huiswerk niet afgegeven. *Diede* kan niet stilzitten in de eetzaal.

«Ze zijn twaalf of dertien jaar oud, maar soms sta je te kijken van de problemen die ze hebben», zegt *Lutgarde Janssens* (39). Zij is zelf moeder van *Liesbeth* (12). Al twintig jaar werkt ze op het secretariaat van de school waar nu ook haar dochter naar school gaat. Ze is studiemeester-opvoeder en houdt toezicht op de speelplaats, in de eetzaal, aan de schoolpoort, vervangt zieke leerkrachten enz... «Op die momenten zie ik veel», zegt *Lutgarde*. Sinds twee jaar is ze deeltijds aangesteld als leerlingenbegeleider op school. Samen met de leerkrachten zorgt ze ervoor dat kinderen zich kunnen goed voelen.

**VIER GENERATIES
NAAR SCHOOL** p. 4-5

Een stukje mama op school

**«IK KIJK MET ANDERE
OGEN NAAR LEERLINGEN»**
p. 2-3

«Een kind is **meer dan een fiche in de kaartenbak**, een nummer of een dossier. Kinderen komen naar school om te leren. Maar ze zijn meer dan alleen maar leerlingen. Ze leven ook in een gezin, in een vriendenkring, gaan naar de jeugdbeweging, luisteren naar het nieuws... De problemen en ervaringen die ze daar opdoen, brengen ze 's anderendaags in hun rugzak mee naar school. Op school ben je meer dan een leerkracht, je bent ook coach: 'Hoe is het met je?', 'Wat scheelt er?', 'Hoe lossen we je probleem op?'. Elk kind verdient de beste begeleiding. Als je zelf ouder bent én leerkracht besef je dat meer», zegt *Lutgarde*.
Is uw kind meer dan de cijfers op zijn rapport of zijn gedrag op school? Kijk even mee op pagina twee.

**KINDEREN GRATIS
NAAR ANTWERPEN** p. 8

Een School met Oren

«Hoe komt het dat *Gertie* zo slordig is, dat *Zelim* zo snel uitvliegt of dat Luc deze week geen enkel huiswerk heeft afgegeven? Leerkrachten sakkeren wel eens op die leerlingen. Maar soms is het gedrag van *Gertie*, Luc en *Zelim* perfect verklaarbaar: er zijn problemen thuis, met de vrienden, een leerkracht of met het leren zelf.» *Lutgarde Janssens* (39) werkt op het secretariaat van een school. Samen met de directeur, een andere leerkracht en een PMS/CLB-medewerker vormt ze de 'Kern LEERLINGENBEGELEIDING'. Die kern ondersteunt alle leerkrachten op school om leerlingen zo goed mogelijk te begeleiden. «Leerlingen moeten zich goed voelen op school zodat ze 'veilig' kunnen leren. Dat doe je door naar hen te luisteren. We proberen niet alleen problemen op te lossen, maar willen ze ook voorkomen. Hoe verhelp je een pestprobleem, wat kan je doen met iemand die faalangst heeft? Hoe ga je om met een scheiding, een sterfgeval, een drankprobleem van de ouders? Of met problemen als dyslexie en ADHD? Elke leerkracht moet daar in zijn klas leren mee omgaan. Wij bieden ONDERSTEUNING.»

«Ik weet hoe belangrijk het is dat je de communicatie met kinderen open houdt. Ik vind het zelf als moeder belangrijk dat ik thuis tijd maak voor mijn dochter *Liesbeth*. Dat ze weet dat ze met problemen bij mij terecht kan. Maar ik wil haar ook vrij laten, respect hebben voor wat ze denkt en voelt. Die open communicatie en dat respect wil ik ook opbrengen voor de vierhonderd leerlingen in de school. Ouders hebben in deze tijd niet altijd veel tijd voor hun kinderen. Het doet voor sommige leerlingen deugd dat ze eens hun verhaal kunnen vertellen. Ik ben eigenlijk een beetje moeder op school. Als leerlingen me iets toevertrouwen waarvan ze zeggen dat ik het voor mij moet houden, doe ik dat ook. Tenzij er echt hulp nodig is. Dan doe ik dat zo discreet mogelijk, in overleg met de leerling. Andere problemen kunnen we op de klassenraad bespreken of we werken samen met een PMS/CLB-medewerker en hulpplan uit. Wat me als ouder erg opvalt nu *Liesbeth* naar het eerste jaar secundair gaat, is dat we op school toch wel erg veel van kinderen verwachten. Je schrikt dan even en beseft plotseling dat leren niet voor elk kind even vanzelfsprekend zal verlopen. Je gaat met andere ogen naar leerlingen kijken en staat open voor allerlei problemen: leerproblemen, problemen thuis, met de vrienden of leerkrachten. Sommige kinderen krijgen het OP SCHOOL erg moeilijk. ALS OUDER wil je dan dat de school ook oren heeft. Als leerlingenbegeleider wil ik samen met de leerkrachten een beetje de oren van de school zijn.»

VOOR ÉLKE LEERLING

Ervoor zorgen dat elke leerling zich goed voelt op school en dat hij goed kan leren. Dat is de bedoeling van leerlingenbegeleiding op school. Dat betekent bijvoorbeeld kinderen helpen studeren, klasgesprekken houden, de leerlingenraad of kinderelement op school ondersteunen, werken met een taakleerkracht, een pestactieplan uitwerken, een personeelsvergadering of ouderavond houden over dyslexie, ADHD...

Leerlingenbegeleiding op school houdt in:

- ✗ kinderen **leren leren**: leren plannen, informatie opzoeken, zichzelf testen en motiveren (studiebegeleiding)
- ✗ kinderen **leren kiezen**: welke studierichtingen zijn er? Wat kan ik aan, hoe kies ik goed? (schoolloopbaanbegeleiding)
- ✗ kinderen **leren leven**: ze helpen omgaan met faalangst, pesten, agressie, verdriet, mislukken... (socio-emotionele begeleiding)

Sinds september vorig schooljaar krijgen alle leerkrachten in Vlaanderen elke maand in hun Klasse (die er trouwens héél anders uitziet dan Klasse voor Ouders) een uitneembare bijdrage over pesten, drugs, agressie, faalangst, straffen en belonen... Klasse wil de leerkrachten zo ondersteunen in hun eerstelijnsfunctie op school. Het is een gratis service voor alle 150.000 leerkrachten en 20.000 studenten in de lerarenopleiding. In die bijdragen krijgen leerkrachten professioneel advies om problemen aan te pakken en om met collega's, ouders en leerlingen samen te werken. Deze maand ging het bijvoorbeeld over leerlingenbegeleiding. Samen sterk?

SAMENWERKEN

Leerkrachten en ouders hebben de eerste verantwoordelijkheid bij de opvoeding van kinderen. Ze zorgen ervoor dat kinderen zich goed voelen, dat ze gemotiveerd zijn, dat ze een oplossing kunnen bieden voor problemen thuis en op school. De klasleraar is de draaischijf bij leerlingenbegeleiding op school. Hij staat het dichtst bij elke leerling en weet wat hij nodig heeft. Maar ouders en leerkrachten staan niet alleen. Ze krijgen ondersteuning.

- ✗ in het **basisonderwijs** helpt de taakleerkracht, de leerkracht zorgverbreding of onderwijsvoor-rangsbeleid (bij kansarmen en migranten). Als er echt problemen zijn komen de klasleraar, de taakleerkracht, de directeur en een PMS/CLB-medewerker samen. Ze analyseren een mogelijk probleem, gaan op zoek naar de juiste aanpak en bekijken later of de hulp ook effect heeft. Dat heet multidisciplinair overleg.
- ✗ in het **secundair onderwijs** zijn er bv. groene leerkrachten of vertrouwensleerkrachten. Leerlingen die dat willen kunnen bij hen terecht. Op de klassenraad komen alle leerkrachten samen die les geven aan een kind, samen met een PMS/CLB-medewerker en de directeur. Vaak worden leerlingen op school gevolgd met een kind- of leerlingvolgsysteem (basisonderwijs) of een leerlingendossier (in het secundair).

Samen met de ouders biedt de leerkracht de eerste hulp. Zij zijn er samen verantwoordelijk voor dat een kind zich goed voelt. Daarvoor kunnen ze deskundige begeleiding krijgen van een Centrum voor Leerlingenbegeleiding (CLB) (nu heet dat nog even PMS). Soms is er ook hulp nodig van externe diensten: van een logopedist, een psycholoog, van het OCMW, het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg, een drugscen-trum... of misschien zelfs van de leider van de jeugdbeweging. Vaak speelt dan het CLB/PMS de sleutelrol.

HOE HERKENT U EEN LEERLINGGERICHTE SCHOOL?

Duid aan wat op de school van uw kind(eren) van toepassing is.

- 1. De leerkrachten luisteren naar de leerlingen. Ze stimuleren hen, denken en zoeken met hen mee.
- 2. De school maakt structurele keuzes: er is een taakleerkracht, er zijn overlegmomenten, er is een kind- of leerlingvolgsysteem, leerlingendossiers, groene leerkracht... Ouders krijgen inspraak in deze keuzes via de participatieraad of schoolraad.
- 3. De leerkrachten vormen een hecht team en wisselen snel informatie uit.
- 4. De directeur stimuleert zijn leerkrachten. Hij is hun coach. Dat voelen de leerkrachten ook zo aan.
- 5. De school werkt samen met ouders, de leerlingen zelf, het PMS/CLB en externe diensten (OCMW, logopedisten, Comité voor Bijzondere Jeugdzorg...). Er is voldoende communicatie.
- 6. De school durft zichzelf in vraag stellen en is bereid haar werkwijze aan te passen.
- 7. Leerkrachten volgen nascholing die aansluit bij wat de school écht nodig heeft.

U ZIT OP DE EERSTE RIJ

Natuurlijk kan u zelf thuis al veel problemen voorkomen of oplossen. Praten met uw kind, het laten voelen dat u er bent en dat het fouten mag maken (omdat u zelf nu eenmaal ook niet perfect bent) is al belangrijk. Maar sommige problemen liggen wel iets moeilijker. Aarzel niet om naar de school te stappen. Het is beter dan de problemen te laten aanslepen. De school weet meestal wel op een verstandige manier om te springen met uw vertrouwelijk informatie. Bovendien helpt u zo de leerkrachten om mogelijk probleemgedrag van uw kind te begrijpen.

Iedereen blikt bij het millennium even achterom. Klasse doet dat in de drie publicaties voor onderwijs: wat is er veranderd in pakweg een eeuw? Ons onderwijs hoort in vergelijkend internationaal onderzoek bij het beste ter wereld. Daar mogen we fier op zijn. Maar het is ook de dagelijkse strijd van leerlingen, ouders, leerkrachten, begeleiders en beleidsverantwoordelijken om dat zo te houden én om het nog beter te maken. Voor de toekomst van onze kinderen. Hebt u voorstellen voor het onderwijs van de volgende eeuw? Schrijf naar Klasse voor Ouders (MILLENNIUM) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel. Twintig brievenwinners winnen het cartoonboek van Klasse.

Angèle (65):

«De naaischool is goed genoeg»

«Ik ging naar de kleuterschool en begon bij het begin van de Tweede Wereldoorlog aan de lagere school. Bij de bombardementen op Antwerpen moest ik de stad uit: ik ging naar een pensionaat op het platteland. Ik moest blijven zitten, want in de stadsschool waar ik voordien zat, had ik nooit Frans gehad en bij de nonnetjes hadden ze dat al lang. Dat was dan wel het enige waarvoor ik achterliep, want voor wiskunde en andere vakken zat ik me dik te vervelen. Ik zat enkel met meisjes in de klas en had altijd enkel vrouwelijke leerkrachten, zeker in het pensionaat: daar stonden vooral religieuzen voor de klas.

Er was bij ons thuis groot respect voor de leerkrachten. Als ik eens iets mispeuterde, moest ik niet komen zeuren: ik kreeg de straf nog eens dubbel!

Toen ik veertien was, werd ik getest door een voorloper van het PMS. Ze vertelden mijn vader dat ik best technisch tekenaar zou worden. Maar er was één probleem: de enige school waar ik dat kon gaan doen was een jongensschool. Daar zou ik het eerste en enige meisje zijn geweest. Dat zag mijn vader niet zitten. De hele vakantie aarzelde hij en ten slotte viel de beslissing: 'Ga maar naar de naaischool. Als dat goed genoeg was voor je moeder, is dat goed genoeg voor jou.' Niet dat ik iemand iets verwijt, maar ik had wel meer aangekund. Na mijn huwelijk bleef ik thuis, zoals dat toen hoorde. Ik heb mijn kinderen vanaf het begin steeds gestimuleerd om zo hoog mogelijk te mikken en om zo lang mogelijk naar school te gaan.»

2

gene
en niets

10

1920

1930

1940

1950

3

Lydia (41):

«Uit de boot zonder diploma»

«Ik vond school niet echt leuk. Vooral dingen van buiten leren, zoals stomme gedichtjes, daar had ik een hekel aan. De hele dag in de banken, rechtop zitten, luisteren en werken. En één keer per jaar naar de Zoo. Saai was dat. Turnen vond ik ook al zo vreselijk: allemaal zo weinig spontaan!

In het middelbaar werd ik op school door de leerkrachten gekleineerd omdat ik volgens hen niet goed genoeg kon leren. Precies daarom had ik geen zin meer om me in te zetten. Waarom zou ik? Als die juffen dachten dat ik het toch niet zou kunnen, dan zou dat wel zo zijn, zeker? Toen hebben mijn ouders gekozen voor een andere school en daar was de opvang veel beter.

Ik werd kinderverzorgster - dat wilde ik echt graag doen - en nadien wilden mijn ouders graag dat ik nog ging voortstuderen. Bij de eerste examens had ik één herexamen, en dat was een ramp want ik was nog nooit 'gebuisd' geweest. Dus ik stopte. Ik kon immers met mijn diploma meteen werk krijgen.

Maar later heb ik daar wel spijt van gekregen. Telkens weer val ik uit de boot omdat ik geen hoger diploma heb. En hoe tevreden iedereen ook is over mijn werk - ik werk in een ziekenhuis - of hoeveel ervaring ik ook al heb opgebouwd, als het erop aankomt kiezen ze voor iemand met het juiste diploma. Ik heb overwogen om toch bij te studeren, maar om dat te combineren met werken en een gezin, dat zie ik niet zitten. Tegenwoordig zijn de eisen voor kinderen toch ook veel hoger geworden. Wat die allemaal moeten kunnen... De druk om goed te studeren is groot. Als je tegenwoordig niet ten minste drie diploma's op zak hebt, kom je niet aan de bak. Volwassenen kunnen tegenwoordig veel van hun kinderen leren. Ik zie hen video's programmeren en op de computer verjaardagskaartjes maken alsof het niets is. Maar ja, de wereld waarin zij opgroeien is ook heel anders dan die van twintig jaar geleden. Ik heb nog leren schrijven met pen en inktpot, mijn kinderen met een vulpen, en wie weet, leren ze binnenkort alleen nog met een muis en toetsenbord werken...»

Hier zijn ze:

Clementina, Angèle, Lydia en Jill.

Een viergeslacht.

Samen overspannen zij meer dan 80 jaar onderwijs.

Ieder in zijn eigen tijd, met eigen accenten. Volgens sommige onderzoekers is onderwijs de

voorbije eeuw niet echt veranderd. Hoe bekijkt het viergeslacht van de vorige eeuw dat?

de vorige eeuw dat?

raties s geleerd?

1960

1970

1980

1990

20

Jill (16):

«Minder rondjes lopen»

4

In het lager zat ik in een heel goede school, uiteraard met jongens en meisjes samen. Allerlei sporten tijdens de turnles, elke week zwemmen en haast elke week een uitstap of een andere activiteit. We leerden blokfluit spelen, knutselden veel. Er was een crea-week: tussen de andere lessen door allerlei creatieve dingen. Dat ging dan telkens over een ander ver land. Ecuador, Senegal en dan kwamen er mensen van daar speciaal eten koken of hun eigen muziek spelen. De juffen en meesters hielden ook rekening met ons. We mochten altijd op een beleefde manier onze mening zeggen en leerden ook naar de mening van anderen luisteren.

In het middelbaar moest ik hard werken voor school en daar had ik niet altijd zin in, zeker niet toen ik nog in het ASO zat. Ik liep echt op de toppen van mijn tenen en dan haalde ik het eigenlijk nog niet. Het was ook veel saaiër dan in de lagere school en het contact met de juffen of meesters was niet wat het zijn moest.

Nu zit ik in het TSO, in een echte 'jongensschool', in de richting elektro-mechanica.

Zelf gekozen. Ik voel me er echt goed op mijn plaats en studeren gaat me nu wel goed af. Eigenlijk had ik al veel eerder naar zo'n richting moeten gaan, maar ik begrijp wel dat mijn ouders wilden dat ik zo hoog mogelijk mikte.

Wij doen sport mee met de jongens, maar de leraar geeft ons een beetje een speciale behandeling. We moeten bijvoorbeeld minder rondjes lopen bij het opwarmen. Ik doe zelf veel aan sport, roeien en ik loop heel goed, beter dan een aantal van de jongens van mijn klas, maar ik heb lekker minder gelopen, mee op kop, dus hij had het wel door natuurlijk. Ik hoef niet anders te worden behandeld omdat ik een meisje ben, ik zou niet gediscrimineerd willen worden als het 'zwakke geslacht', maar ik denk dat daar in onze school geen gevaar voor is. Ik heb dezelfde kansen als de jongens, ook later voor werk. Maar dat ligt nog ver weg. Er is leerplicht tot 18 jaar, maar ik denk niet dat ik dan stop. Ik wil echt een goed diploma behalen en dan interessant werk doen.»

Juffrouw Mieke De Kimpe

«Eigenlijk verdient elke leerkracht van de school een bloemetje», schrijft ouder *Sophie Goemans* naar Klasse voor Ouders. «Ouders zijn op onze school welkom. We voelen ons bijna collega's met de leerkrachten. Maar dit briefje is in het bijzonder bedoeld voor juffrouw *Mieke De Kimpe* (33) van het eerste leerjaar. Ze straalt een enthousiasme uit dat kinderen stimuleert, ze heeft aandacht voor iedereen in de klas. Ze moedigt kinderen aan en het grappige is dat kinderen veeleer iets van haar aannemen dan van hun eigen mama. Bovendien heeft ze in de klas een grote kast waar iedere leerling een vakje heeft om overbodig

schoolmateriaal achter te laten. Geen (té) zware boekentas hier.» Klasse verraste juf Mieke tijdens de rekenles.

Juf Mieke trilt nog na. Wat haar geheim is? «Het is een beetje een roeping, hé. Een leerkracht staat voor de grote uitdaging om elke dag opnieuw te beginnen. Met een groot hart voor elk kind in de klas. Als je kinderen positief bevestigt in wat ze kunnen en niet altijd zegt wat ze (nog) niet kunnen, krijg je de beste resultaten. Ik heb veel steun aan de collega's op school. Een goeie school staat of valt met **het team**. In deze school kan je open praten, je problemen voorleggen, je staat nooit alleen. Sommige leerkrachten zijn blij dat ze hun klasdeur kunnen sluiten. Alsof ze alleen binnen de vier muren zichzelf kunnen zijn. Hier is dat anders: je kan altijd jezelf zijn, ook buiten de klasmuren. Dat is belangrijk.» Mieke staart ongelovig naar het boeket. «Ik kan weer een tijdje verder. Natuurlijk is dit een stuk waardering voor wat je doet. Niet iedereen beseft dat wij op school de basis leggen voor de maatschappij van morgen. In deze wereld van hels ritme, nieuwe technieken en massacommunicatie is het voor kinderen niet gemakkelijk. Juist nu hebben kinderen ook hun leerkrachten erg nodig. De maatschappij heeft het moeilijk om leerkrachten écht naar waarde te schatten.»

Elke week zet Klasse een leerkracht in de bloemen. Dit schooljaar kregen we al honderd brieven. Maar u kan nog altijd uw kandidaat insturen. Kent u een leerkracht die voor uw kind(eren) het verschil maakt? Stuur een brief met zijn of haar gegevens en waarom u hem of haar bloemen wil geven. Stuur uw brief naar Klasse voor Ouders (BLOEMEN) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel. Misschien verrassen we de leerkracht van uw kind wel in de klas.

Wie ze kleeft, geraakt er nooit nog vanaf en kan er bovendien duizend

frank mee winnen: de mens-met-klasse-sticker. Dat ondervonden Sonja Lambrechts uit Schriek en de familie Barima uit Kessel-Lo. Zij winnen een cd- of boekenbon van 1000 fr. U wil graag één of meer gratis stickers? Vraag ze aan bij Klasse voor Ouders (STICKERS) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel.

De volgende Klasse verschijnt op 15

februari. Twee weken voor ie schrikkeldag van je leven.

een mens met
klasse

OUDERCONTACT

Is het weer zover? Oudercontact op school. Sommige ouders beginnen er met tegenzin aan. Andere komen ontgoocheld thuis. **Negen tips** om er het beste uit te halen:

- 1 Stel jezelf open. Luister naar wat de leerkracht zegt, maar ook naar wat hij denkt en voelt.
- 2 Wees als ouder zelf niet bedreigend. Dat kan de leerkracht blokkeren.
- 3 Als u een hele avond problemen hoort, gaat u teleurgesteld naar huis. Praat ook met leerkrachten bij wie uw kind het wel goed doet. Of zoek samen even naar de goede kanten van uw kind.
- 4 Als u boos bent, kan u niet beheerst praten over een probleem. Even nadenken of praten met andere ouders kan wat rust geven. Denk na over hoe u gaat reageren.
- 5 Kijk na of de (wilde) verhalen die uw kind soms vertelt kloppen. Wie dat niet doet, vertrekt al met vooroordelen naar een oudercontact.
- 6 Vraag de leraar om concreet te zijn. Wat betekent 'hij is lui', 'hij stoort de les'?
- 8 Een leerkracht is deskundig, maar u bent dat op uw domein ook. Zorg voor een gesprek tussen evenwaardige partners die het goed voorhebben met het kind.
- 8 Bereid u voor op het gesprek. Wat wil u precies weten, vragen? Neem een briefje mee.
- 9 De leraar is geen tovenaer of verlosser. Bij problemen kunnen ouder en leerkrachten beter niet op zoek gaan naar een schuldige, wel naar een oplossing.

8 / 10

Taaltelefoon 4

De dt-regel vergeten? 'Dennenboom' of 'denneboom'? Schrijf je 'omwille' van de regen gaat de wandeling niet door of 'wegens'? En hoe spreek je een nieuw woord uit zonder je belachelijk te maken? Vanaf nu bent u maar op één telefoontje verwijderd van het antwoord. De Taaltelefoon van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geeft nu **gratis taaladvies**. Iedereen kan er terecht. Met vragen over spelling, woordgebruik, grammatica, uitspraak, leestekens,

formulering of tekstafspraken zoals aanspreking en adressering. Vertaalproblemen of teksten corrigeren doet de dienst niet. Wel beantwoordt hij vragen over woordenboeken, naslagwerken en tijdschriften over taal en organisaties die zich met de Nederlandse taal en met taaladvies bezighouden. Bellers krijgen onmiddellijk antwoord. Als er extra tijd nodig is voor onderzoek belt de taaltelefoon u zo gauw mogelijk terug.

U belt de taaltelefoon tegen lokaal tarief op 078-15 20 25, elke werkdag van 9 tot 12 uur en ook elke schoolwoensdag van 14 tot 16 uur. U kan de adviseurs ook per e-mail bereiken op taaltelefoon@vlaanderen.be

Honderden gezinnen schreven zich in voor de actie Technopolis met Klasse. De winnaars kregen hun uitnodiging al thuis. Net als de twintig ouderverenigingen die nu via Klasse voor Ouders een gratis lezing over '(Voor)lezen' kunnen plannen.

Ongesteld

«Ze belden me op het werk op van Tasmijn's school. Ze was OK, maar of ik wist dat ze ongesteld was geworden. Dat wist ik dus niet. Ik had wel al gemerkt dat ze borstjes begon te krijgen, maar ik dacht: ze is pas tien, ik heb tijd genoeg om alles uit te leggen. Het arme kind. Ik voelde me zo schuldig. Ik was wel blij dat ze gebeld hadden, dan had ik wat tijd om na te denken over wat ik haar precies moest vertellen en hoe.» (K.V., ouder)

Meisjes komen gemiddeld in de puberteit rond hun twaalfde, jongens zowat 18 maanden later. Maar naar schatting 20 % van de meisjes wordt al in de lagere school ongesteld, sommigen al op 9 of 10 jaar. Op school krijgen ze meestal pas **seksuele opvoeding** in het zesde leerjaar en dan kan het voor één meisje op vijf al te laat zijn. Het is erg belangrijk dat meisjes vooraf weten wat er in hun lichaam verandert in de puberteit. Anders kan voor het eerst ongesteld zijn een traumatische ervaring worden. Op die leeftijd hoeven kinderen nog geen 'volledige' seksuele voorlichting te krijgen, want daar zijn ze emotioneel wellicht niet aan toe. Het is wel goed dat ze weten hoe hun lichaam werkt en wat er verandert.

Elke bibliotheek heeft goede boeken over seksuele opvoeding om samen met kinderen door te nemen. Zoek bij het SISO-nummer 433.4 (trefwoord seksuele opvoeding).

2

Beste Klasse,

«Mijn dochter wordt opgevoed met de wetenschap dat ze niet alleen (veel) rechten heeft, maar ook veel plichten. Ik kan helemaal niet akkoord gaan met ouders die op school komen klagen omdat hun kind één of ander strafwerk heeft gekregen. Maar soms wordt het mij ook te veel. Vindt u het goed dat een leerkracht een leerling voor heel de klas minachtend zwak noemt? Dat er duidelijk zwarte schapen in de klas zitten, die nooit iets goed kunnen doen? Dat er kinderen door stress een week thuis blijven? Dat een leerkracht die duidelijk **overspannen** is een huiswerk van een leerling door de klas gooit zonder (echte) redenen en zonder uitleg te vragen? Dat er van sommige leerlingen gezegd wordt dat ze lui zijn zonder na te gaan of ze wel beter kunnen? Dat er nog steeds geen echte communicatie mogelijk is tussen leerkracht en leerling? Ik weet dat het vandaag niet makkelijk is om leerkracht te zijn. En ik vraag me af of leerkrachten zelf wel genoeg steun en begeleiding krijgen?»

(P.P., ouder)

5

6 [1 dag gratis]

Om onze kalender correct te houden wordt er geschrikkeld. Dat betekent dat we om de vier jaar een dag cadeau krijgen: een **schrikkeldag**. Op dinsdag 29 februari is het weer zover. Wordt het een dag als alle andere of laten we onze verbeelding de vrije loop en maken we er iets speciaals van? Laat dinsdag 29 februari 2000 niet zomaar voorbijgaan. Gebruik je verdoken talenten en doe iets waar je al lang van droomt. Mobiliseer de burens, vrienden, de leerkrachten van de school voor een stunt waar iedereen versteld van staat. Of pak gewoon de kleine dingen aan. Het belangrijkste is dat je iets doet waar iedereen zich goed bij voelt. En dat je een 29ste februari meemaakt die je nooit vergeet. Maak van dit bericht een sneeuwbal... laat hem rollen!

Voor info en gratis affiches, strooibriefjes en zelfklevers bel 02-511 93 75 of schrijf naar 'Een dag te veel?' - Leopold de Vriesstraat 6 - 2600 Berchem.

«Welkom in de wereld van Klasse». Zo opent de Internetsite van Klasse. Hier kan u alle publicaties van Klasse raadplegen, dus ook die voor leerkrachten en jongeren. Bovendien kan u in het archief grasduinen in meer dan honderd nummers van Klasse op zoek naar meer informatie over dyslexie, faalangst, ADHD etc... Dat zoeken hoeft u niet zelf te doen, een zoekrobot wacht u op. Zin om een **elektronisch wenskaartje** te sturen? Dat kan via de postkaartservice. Of u wil gewoon uw gedacht zeggen of reageren op een krasse stelling? Surf dan naar het forum en doe uw ding. Deze maand vindt u onder andere een vraag over vaders:

«Vaders zijn afwezige partners in opvoeding en onderwijs. Je ziet ze zelden op school en ze treden maar op als het echt uit de hand loopt. Klopt dat? Hoe kunnen we vaders dan meer betrekken bij opvoeding en onderwijs thuis en op school? Klopt dat niet en zijn de vaders er toch, waar dan en hoe?»

Surf naar het net op www.klasse.be of antwoord schriftelijk op onze stelling: **schrijf uw gedacht naar Klasse voor Ouders (VADERS) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel. In de meeste Vlaamse bibliotheken kan iedereen terecht om te surfen op Internet. Al eens geprobeerd?**

3 Surfeens naar Klasse

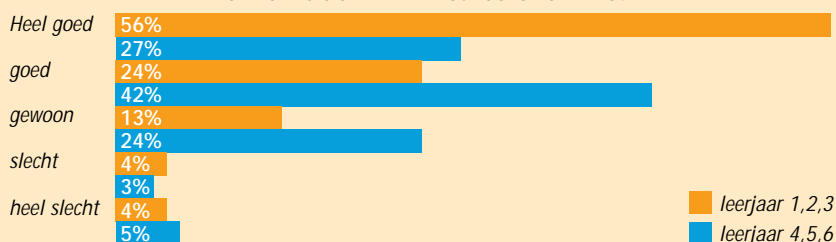

8 In de 'nabewaking'

Twee op tien kinderen uit de basisschool blijven 'in de nabewaking' op school. Onderzoek toont aan dat de meeste kinderen (80 %) zich daar goed tot heel goed voelen. Toch voelt één op tien kinderen zich er soms slecht of zelfs heel slecht.

Veel kinderen voelen zich goed tijdens de opvang na de schooluren. Toch voelen vooral jongere kinderen er zich beter dan oudere. Of we daar samen iets kunnen aan veranderen?

HOE VOEL JIJ JE IN DE NASCHOOLSE OPVANG?

(cijfers uit «Kindertijd», van het centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie)